

“การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี
โดยศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมของนักศึกษา ปวส.๑
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ”

นางสาวกัญญาณัฐ แก้วบัวสา
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

แผนกวิชาการบัญชี ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ กลุ่มอาชีพการเงินและบัญชี
วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี

เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี
โดยศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมของนักศึกษา ปวส.๑
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ”

นางสาวกัญญาณัฐ แก้วบัวสา
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

แผนกวิชาการบัญชี ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ กลุ่มอาชีพการเงินและบัญชี
วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ”

ผู้วิจัย นางสาวกัญญาณัฐ แก้วบัวสา

ปีการศึกษา ๑/๒๕๖๔

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี ที่มีต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี ๒) ศึกษาการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีของนักศึกษาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ และ ๓) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน ๒๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี จำนวน ๒๔ ข้อ ครอบคลุม ๖ ด้าน ได้แก่ ความถี่ในการรายงานผล ความสามารถในการพยากรณ์ การเสนอแนวทางการตัดสินใจ การรับข้อมูลอัตโนมัติ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน และความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่สัมพันธ์กัน (Paired Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคาดหวังต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๓ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน รองลงมา คือ ความถี่ในการรายงานผล และความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ตามลำดับ ส่วนการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๒ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความถี่ในการรายงานผล รองลงมา คือ ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และความยืดหยุ่นในการใช้งาน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวังกับการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม พบว่า ความคาดหวังของนักศึกษาสูงกว่าการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๐.๕๑ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

นอกจากนี้ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการอธิบายเนื้อหา การสาธิต การฝึกปฏิบัติ และการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี สามารถส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการปฏิบัติงานทางบัญชีของนักศึกษาได้

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี, ความคาดหวัง, การรับรู้ประสิทธิภาพ, นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากท่านผู้มีพระคุณหลายท่านโดยเฉพาะงานวิจัยและนวัตกรรม วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ที่ท่านได้สละเวลาอันมีค่ายิ่งในการให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนชี้แนะผู้วิจัย แม้ว่าท่านจะมีภาระงานมากทำให้ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ดังปรากฏนามในวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ที่ได้กรุณาตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาและความเที่ยงตรงและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้มีคุณภาพ รวมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัยที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการ คณะครูแผนกวิชาการบัญชีและคณะครูบุคลากรทางการศึกษา ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีมาตลอดและขอขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีส่งผลให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี คุณค่าและประโยชน์จากงานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่คุณบิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ความดี ความงามของท่านทั้งหลายที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริมและคอยเป็นกำลังใจในการทำงานจนสำเร็จได้ด้วยดีจะอยู่ในความทรงจำของผู้วิจัยตลอดไป

กัญญาณัฐ แก้วบัวสา

คำนำ

งานวิจัย “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ” ของวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จัดทำขึ้นเพื่อประเมินการพัฒนาผู้เรียน ทางด้านการบันทึกบัญชีตามระบบบัญชีต้นทุนให้กับนักศึกษา และผู้วิจัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทางการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะงานด้านการบัญชีซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม บันทึกรวบรวม ประมวลผล และนำเสนอข้อมูลทางการเงินเพื่อใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจ การนำเทคโนโลยีและโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีมาใช้จึงช่วยให้การจัดทำข้อมูลทางบัญชีมีความสะดวก รวดเร็ว และเป็นระบบมากยิ่งขึ้น งานวิจัยต้นแบบที่นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ระบุว่า โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีมีหน้าที่สำคัญในการบันทึกและประมวลผลรายการบัญชี รวมถึงช่วยจัดทำข้อมูลและงบการเงินได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงาน

สำหรับการจัดการเรียนการสอนด้านการบัญชีในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นอกจากผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักการและกระบวนการทางบัญชีแล้ว ยังจำเป็นต้องมีทักษะในการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี เพื่อให้สามารถนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม รายวิชา โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เนื่องจากเป็นรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ตั้งแต่การจัดเตรียมข้อมูล การบันทึกรายการทางบัญชี การประมวลผลข้อมูล ตลอดจนการเรียกดูและจัดทำรายงานทางบัญชีจากโปรแกรม

อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีไม่ได้ขึ้นอยู่กับการมีโปรแกรมหรือการเรียนรู้ขั้นตอนการใช้งานเพียงอย่างเดียว แต่ยังเกี่ยวข้องกับ **ความคาดหวังของผู้เรียนและประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจริงจากการใช้งานโปรแกรม** หากโปรแกรมมีลักษณะการใช้งานที่เข้าใจง่าย สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน มีความยืดหยุ่นในการใช้งาน สามารถแสดงผลหรือจัดทำรายงานได้อย่างเหมาะสม และช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์และตัดสินใจได้ ย่อมเอื้อต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะทางบัญชีของผู้เรียน

งานวิจัยต้นแบบได้ศึกษาความคาดหวังและความจริงที่ได้รับจากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี โดยพิจารณาองค์ประกอบสำคัญ เช่น **ความถี่ในการรายงานผล ความสามารถในการพยากรณ์ความสามารถในการเสนอแนะแนวทางตัดสินใจ การรับข้อมูลอัตโนมัติ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน และความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง** นอกจากนี้ ผลการศึกษาดังกล่าวยังพบว่าผู้ใช้งานให้ความสำคัญกับความถี่ในการรายงานผลและความยืดหยุ่นของระบบในระดับสูง สะท้อนให้เห็นว่าคุณลักษณะของโปรแกรมมีความสัมพันธ์กับความต้องการและประสบการณ์ของผู้ใช้งาน

ในบริบทของการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัย ซึ่งเป็นผู้สอนรายวิชา โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี ให้แก่นักศึกษาระดับ ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ พบว่าการเรียนรู้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีจำเป็นต้องอาศัยทั้งความรู้ด้านหลักการบัญชีและทักษะการปฏิบัติจริง ผู้เรียนแต่ละคนอาจมีพื้นฐานทางบัญชี ประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจเกี่ยวกับโปรแกรมแตกต่างกัน ส่งผลให้ความคาดหวังต่อการเรียนรู้และการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมอาจมีความแตกต่าง

กันด้วย ดังนั้น การศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนควบคู่กับการเรียนรู้และประสบการณ์จากการใช้งานจริง จึงเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับผู้สอนในการนำไปปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นเพียงการให้ผู้เรียนจดจำขั้นตอนการใช้โปรแกรม อาจไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพบัญชีในระยะยาว ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมให้สามารถเชื่อมโยงความรู้ทางบัญชีกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่เกิดจากการบันทึกบัญชี ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และนำสารสนเทศที่ได้จากโปรแกรมไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้ การศึกษาความคาดหวังและการเรียนรู้เกี่ยวกับประสิทธิภาพของโปรแกรมจึงสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง **“ความคาดหวังและการเรียนรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีววารินชำราบ”** เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี และศึกษาการรับรู้หรือประสบการณ์การเรียนรู้จากการใช้งานโปรแกรม โดยพิจารณาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความถี่ในการรายงานผล ความสามารถในการพยากรณ์ ความสามารถในการเสนอแนะทางการตัดสินใจ การรับข้อมูลอัตโนมัติ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน และความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดจากงานวิจัยต้นแบบ

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับผู้วิจัยในการนำไปใช้ **พัฒนารูปแบบและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี** ให้สอดคล้องกับความต้องการและระดับการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการใช้โปรแกรมทางบัญชีและส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีววารินชำราบ ให้มีความรู้ทักษะ และความพร้อมในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพทางการบัญชีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาความคาดหวังของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี ที่มีต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี
๒. เพื่อศึกษาการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี หลังได้รับการจัดการเรียนรู้
๓. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
๔. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังกับการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี
๕. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ความคาดหวังของนักศึกษาและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีวพาณิชยกรรม จังหวัดอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๙ จำนวน ๒๐ คน

กลุ่มตัวอย่าง

๒. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีวพาณิชยกรรม จังหวัดอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๙ จำนวน ๒๐ คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น การจัดการเรียนรู้วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยออกแบบและดำเนินการ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยนำข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมมาประกอบประกอบการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วัดจาก คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ของนักศึกษาในรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี

- คะแนนก่อนเรียน
- คะแนนหลังเรียน
- ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๖๙ และหลักสูตรสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีวพาณิชยกรรม โดยแบ่งเนื้อหาสำหรับนำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ทั้งหมด ๑ เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ ๑ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๙

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยมุ่งส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานบัญชีด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปได้ดีขึ้น โดยพิจารณาจากการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้และความเข้าใจของนักศึกษาในเนื้อหารายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี ซึ่งวัดได้จากคะแนนแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)

๓. โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี หมายถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่นำมาใช้ในการจัดการและประมวลผลข้อมูลทางบัญชี เช่น การบันทึกรายการค้า การประมวลผลรายการบัญชี การจัดทำบัญชีแยกประเภท และการจัดทำรายงานทางบัญชี เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานบัญชีมีความสะดวก รวดเร็ว และเป็นระบบ โดยในการวิจัยนี้หมายถึงโปรแกรมที่ใช้เป็นสื่อและเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี

๔. ความคาดหวังของนักศึกษา หมายถึง ระดับความต้องการหรือระดับความคิดเห็นที่นักศึกษามีต่อคุณลักษณะและประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีก่อนหรือระหว่างการเรียนรู้ โดยประเมินตามมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ ตั้งแต่ระดับน้อยที่สุดถึงมากที่สุด

๕. การรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม หมายถึง ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพและความสามารถของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีภายหลังจากได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริง โดยพิจารณาจากประสบการณ์ในการใช้งานโปรแกรมของนักศึกษา

๖. ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสนับสนุนการเรียนรู้และการปฏิบัติงานบัญชี โดยในการวิจัยนี้พิจารณา ๖ ด้าน ได้แก่

๑. **ด้านความถี่ในการรายงานผล** หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการเรียกดูหรือจัดทำรายงานทางบัญชีได้ตามความต้องการและภายในเวลาที่เหมาะสม
๒. **ด้านความสามารถในการพยากรณ์** หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการนำข้อมูลทางบัญชีมาประมวลผลและนำเสนอข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้มองเห็นแนวโน้มหรือการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลได้
๓. **ด้านความสามารถในการเสนอแนวทางการตัดสินใจ** หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการนำเสนอข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถวิเคราะห์และนำข้อมูลไปประกอบการตัดสินใจได้
๔. **ด้านการรับข้อมูลอัตโนมัติ** หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการรับหรือถ่ายโอนข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นเข้าสู่ระบบ เพื่อลดการบันทึกข้อมูลซ้ำและช่วยลดความผิดพลาดจากการป้อนข้อมูล
๕. **ด้านความยืดหยุ่นในการใช้งาน** หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการปรับรูปแบบการใช้งานให้เหมาะสมกับลักษณะงาน ความต้องการของผู้ใช้ และระดับความรู้ของผู้เรียน
๖. **ด้านความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง** หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมรูปแบบการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะงานที่เปลี่ยนแปลงไป

ทั้ง ๖ ด้านนี้ต่อยอดโดยตรงจากกรอบของงานวิจัยต้นแบบที่อาจารย์นำมาใช้ ซึ่งศึกษาความคาดหวังและความจริงที่ได้รับจากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และกล่าวถึงปัจจัยด้านส่วนประกอบและความยืดหยุ่นของระบบ

๗. การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ผู้วิจัยวางแผนและดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยเน้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาทางบัญชี ควบคู่กับการฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรม การทำแบบฝึกหัด และการประยุกต์ใช้ความรู้กับงานบัญชี

๘. นักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี และเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ จำนวน ๒๐ คน

๙. แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยใช้วัดความรู้และความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการเปรียบเทียบกับผลการเรียนรู้หลังเรียน

๑๐. แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยใช้วัดความรู้และความเข้าใจของนักศึกษา ภายหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำคะแนนมาเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียนและพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๑๑. ความแตกต่างระหว่างความคาดหวังกับการรับรู้ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลต่างของระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมกับระดับการรับรู้ประสิทธิภาพ

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี เรื่อง การบันทึกบัญชีชั้นกลาง โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาการบัญชี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังนี้

๑. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๖๔
๒. หลักสูตรรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี รหัสวิชา ๓๐๒๐๑-๒๐๐๒
๓. ความหมายของแบบฝึกทักษะ
๔. ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ
๕. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
๖. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๖๔

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๖๔ เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า เพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อุตสาหกรรมเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ แผนการศึกษาแห่งชาติ ความต้องการของสถานประกอบการ รวมทั้งข้อเสนอจากคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (อ.กรอ.อศ.) โดยหลักสูตรดังกล่าวเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualifications Framework : NQF) และกรอบคุณวุฒิ อ้างอิงอาเซียน (ASEAN Qualifications Reference Framework : AQR) มาตรฐานการศึกษาของชาติ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ และเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงาน และมาตรฐานอื่น ๆ ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ เพื่อยุ้มนั่นการเรียนรู้การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิครวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม ซึ่งสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ ตามความสนใจและโอกาสของตนส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษา สถานศึกษา หน่วยงาน สถานประกอบการ และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

หลักการของหลักสูตร

๑. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าซึ่งเป็นการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพและยกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียนหรือกรอบคุณวุฒิอื่นในระดับสากล มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติโดยเน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติเพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิค รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการ

ทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชนสังคมและการพัฒนาประเทศรวมทั้งประกอบอาชีพอิสระได้

๒. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้หลายรูปแบบตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านในระดับเทคนิคด้วยการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถยกเว้นการเรียนรายวิชาโดยการโอนผลการเรียน การเทียบโอนผลการเรียน การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ การเทียบโอนผลลัพธ์การเรียนรู้ การเทียบโอนประสบการณ์ของบุคคล การเทียบโอนสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติและกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน มาตรฐานอาชีพระดับสากลเข้าสู่หน่วยกิต ตามหลักสูตรตามหลักเกณฑ์ แนวปฏิบัติและวิธีการที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

๓. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในการจัดการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพร่วมกันระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน องค์กรวิชาชีพทั้งในและต่างประเทศ

๔. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน และท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการในการทำงานและการประกอบอาชีพโดยยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ และสอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่ในประเทศและสังคมโลก เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน

จุดหมายของหลักสูตร

๑. เพื่อให้มีพฤติกรรมหรือการกระทำระดับบุคคลที่สะท้อนถึงบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยและค่านิยมที่สะท้อนคุณลักษณะเฉพาะศาสตร์ วิชาชีพ และสถาบัน มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมายเคารพสิทธิของผู้อื่นมีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ปฏิบัติตนตามแบบแผน หรือข้อบังคับที่สอดคล้องกับมาตรฐานในการปฏิบัติที่ดีของคนในสังคม มีจิตสาธารณะ จิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม และการดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยพัฒนาผ่านการเรียนรู้ และการฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร

๒. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจทางทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึกภายใต้ขอบเขตของงานอาชีพรวมทั้งในระดับที่เชื่อมโยงกับการทำงาน

๓. เพื่อให้มีทักษะในการปรับใช้กระบวนการปฏิบัติงานให้เหมาะสม ทักษะด้านความปลอดภัยที่เชื่อมโยงกันในการทำงานที่หลากหลาย ทักษะทางเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะในการวางแผน การบริหารจัดการการประสานงาน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการสื่อสาร และการประเมินผลในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

๔. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตามแบบแผน และปรับตัวภายใต้ความเปลี่ยนแปลง การพัฒนานวัตกรรมตามสายอาชีพสามารถแก้ปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหรือซับซ้อนและเป็นนามธรรมเป็นบางครั้ง

๕. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม มีความรักชาติสำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๖๙

๑. การเรียนการสอน

๑.๑ หลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถขอยกเว้นการเรียนรายวิชาโดยการโอนผลการเรียน การเทียบโอนผลการเรียน การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ การเทียบโอนผลลัพธ์การเรียนรู้ การเทียบโอนประสบการณ์ของบุคคล การเทียบโอนสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติและกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน มาตรฐานอาชีพระดับสากลเข้าสู่หน่วยกิต ตามหลักสูตร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

๑.๒ การจัดการเรียนรู้เน้นการปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้านในระดับเทคนิคสามารถจัดการเรียนการสอนได้ด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย และสามารถเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้จากวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ศักยภาพ สมรรถนะในการทำงาน และการประกอบอาชีพ ตามมาตรฐาน และระดับคุณวุฒิของประเภทวิชา กลุ่มอาชีพ และสาขาวิชา

๒. การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

๒.๑ การจัดการศึกษาโดยรูปแบบการศึกษาในระบบ และรูปแบบการศึกษาระบบทวิภาคีใช้ระบบทวิภาค โดยกำหนดให้ ๑ ปีการศึกษาแบ่งเป็น ๒ ภาคเรียนและใน ๑ ภาคเรียน มีระยะเวลาการจัดการศึกษา ไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ หรือเทียบเคียงได้ไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

๒.๒ หากไม่เป็นไปตามข้อ ๒.๑ สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจะต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้นให้ชัดเจน ประกอบด้วย การแบ่งภาคเรียน ระยะเวลาการศึกษาในแต่ละภาคเรียน การคิดหน่วยกิต รายวิชา รวมทั้งการเทียบเคียงหน่วยกิต ของระบบดังกล่าว รายวิชาภาคทฤษฎี และรายวิชาภาคปฏิบัติ การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือการฝึกอาชีพ หรือการฝึกภาคสนาม การทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ หรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดที่สร้างการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับระบบการจัดการศึกษา โดยได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๓. การคิดหน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมระหว่าง ๘๐ - ๙๐ หน่วยกิต การพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีวิธีการคิดหน่วยกิต ของรายวิชา ดังนี้

๓.๑ รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาในการบรรยายหรืออภิปราย ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๓.๒ รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๓.๓ รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๓.๔ การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๓.๕ การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๘๐ ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๓.๖ การทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๓.๗ กิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดที่สร้างการเรียนรู้ นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดข้างต้น การนับระยะเวลาในการทำกิจกรรมนั้นต่อภาคเรียนปกติให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ให้เป็นไปตามที่สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนด โดยเทียบเคียงการคิดค่าหน่วยกิต ตามลักษณะและระยะเวลาของกิจกรรมตามข้อ ๓.๑ – ๓.๖

๔. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๖๔ แบ่งเป็น ๓ หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

๔.๑ หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต

๔.๑.๑ กลุ่มสมรรถนะภาษาและการสื่อสาร ประกอบด้วย รายวิชาภาษาไทย และรายวิชาภาษาต่างประเทศ

๔.๑.๒ กลุ่มสมรรถนะการคิดและการแก้ปัญหา ประกอบด้วย รายวิชาวิทยาศาสตร์ และรายวิชาคณิตศาสตร์

๔.๑.๓ กลุ่มสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ประกอบด้วย รายวิชาสังคมศาสตร์และรายวิชามนุษยศาสตร์การจัดวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง สามารถทำได้ในลักษณะเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการให้ครอบคลุมกลุ่มสมรรถนะภาษาและการสื่อสารกลุ่มสมรรถนะการคิดและการแก้ปัญหา กลุ่มสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิตในสัดส่วนที่เหมาะสมตามกลุ่มอาชีพและสาขาวิชา

๔.๒ หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต

๔.๒.๑ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ประกอบด้วย รายวิชาที่สนับสนุนงานอาชีพ และรายวิชาที่เป็นพื้นฐานของงานอาชีพ

๔.๒.๒ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ ประกอบด้วย

๑) รายวิชาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพ เรียงลำดับรายวิชาที่ต้องเรียนเพื่อสะท้อนความเป็นสาขาวิชา และรายวิชาที่สามารถเลือกเรียนตามลักษณะงานอาชีพเฉพาะของสาขาวิชา ตามเงื่อนไขที่สาขาวิชากำหนด

๒) รายวิชาโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับสาขาวิชา จำนวน ๔ หน่วยกิต การจัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ เพื่อกำหนดให้เป็นสาขาวิชาใด ต้องมีจำนวนหน่วยกิต ของกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ รวมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๔.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี ให้เลือกเรียนรายวิชาจากหมวดวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราชเดียวกันทุกประเภทวิชาและสาขาวิชา รวมไม่น้อยกว่า ๕ หน่วยกิต

๔.๔ กิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมงทุกภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้ไม่นับหน่วยกิต

๕. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

๕.๑ สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย ปลูกฝังจิตสำนึกและจิตอาสาเสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกในด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ส่งเสริมการดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดย

ผู้เรียนทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อย ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทุกภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคเรียน

๕.๒ ผู้เรียนที่อยู่ในช่วงฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือฝึกอาชีพในสถานประกอบการ ให้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานประกอบการ

๕.๓ ผู้เรียนภายใต้โครงการความร่วมมือต่าง ๆ ของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษา ให้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรภายใต้โครงการความร่วมมือของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษานั้น

๕.๔ ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย

๕.๕ การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

๖. การปรับปรุงพื้นฐานวิชาชีพ

๖.๑ ผู้ที่ไม่มีพื้นฐานวิชาชีพในสาขาวิชาที่เข้าเรียน สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษา ต้องจัดให้เรียนรายวิชาปรับปรุงพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แต่ละประเภทวิชาสาขาวิชา เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนในสาขาวิชานั้น ดังนี้

๖.๑.๑ ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ต่างประเภทวิชา กลุ่มอาชีพและสาขาวิชาที่กำหนด

๖.๑.๒ ผู้เข้าเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๓ หรือเทียบเท่าต่างประเภทวิชา กลุ่มอาชีพและสาขาวิชาที่กำหนด และยังไม่สำเร็จการศึกษา

๖.๒ การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรายวิชาปรับปรุงพื้นฐานวิชาชีพให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

๖.๓ สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาสามารถยกเว้นการเรียนรายวิชาปรับปรุงพื้นฐานวิชาชีพที่หลักสูตรกำหนดสำหรับผู้เรียนและผู้เข้าเรียนได้ ดังนี้

๖.๓.๑ ผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับปรุงพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดในสาขาวิชาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราชเดียวกัน และผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ให้สถานศึกษาหรือสถาบันรับรองผลการเรียนรายวิชานั้นได้

๖.๓.๒ ผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับปรุงพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดในสาขาวิชาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ต่างพุทธศักราช หรือหลักสูตรอื่นซึ่งไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่มีจุดประสงค์หรือสมรรถนะหรือผลลัพธ์การเรียนรู้และเนื้อหาใกล้เคียงกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ จำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่าหน่วยกิต ของรายวิชาปรับปรุงพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนด และผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ให้สถานศึกษาหรือสถาบันดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนรายวิชานั้นได้

๖.๓.๓ ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในงานอาชีพจากศึกษาด้วยตนเอง หรือทำงานในอาชีพนั้นอยู่แล้ว หรือจากการฝึกอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการหรือจากการวิจัยและนวัตกรรม หรือมี

สมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติและกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน มาตรฐานอาชีพ ระดับสากลหรือมีความรู้ในรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดมาก่อนเข้าเรียน หรือเข้าเรียนแล้ว แต่ได้เรียน หรือฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ สามารถขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อยกเว้นการเรียน รายวิชาได้ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียน¹⁰ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และตามหลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ รายวิชาที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

๗. การจัดการเรียน

การจัดการเรียนเป็นการกำหนดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรในแต่ละภาคเรียน ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละสาขาวิชา โดยจัดอัตราส่วนการเรียนรู้ภาคทฤษฎีต่อ ภาคปฏิบัติในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ประมาณ ๔๐ : ๖๐ และพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้รายปีที่ กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนี้

๗.๑ ให้จัดการเรียนสำหรับการลงทะเบียนเรียน ดังนี้

๗.๑.๑ การลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนปกติสำหรับการเรียนแบบเต็มเวลาลงได้ไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต

๗.๑.๒ การลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนปกติสำหรับการเรียนแบบไม่เต็มเวลาลงได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต

๗.๑.๓ การลงทะเบียนเรียนภาคเรียนฤดูร้อนลงได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิตเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่เกิน ๓๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์การจัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพและการจัดฝึกอาชีพในสถานประกอบการ ให้เป็นไปตามข้อตกลงร่วมกับสถานประกอบการ

๗.๒ จัดรายวิชาในแต่ละภาคเรียนโดยคำนึงถึงผลลัพธ์การเรียนรู้รายปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตร รายวิชาที่ต้องเรียนตามลำดับก่อนและหลังความง่ายและยาก ความต่อเนื่องและความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของ รายวิชา รวมทั้งรายวิชาที่สามารถบูรณาการจัดการเรียนรู้ร่วมกันในลักษณะของงานโครงการและหรือชิ้นงานใน แต่ละภาคเรียน

๗.๓ จัดรายวิชาในแผนการเรียนให้ครบถ้วนทุกหมวดวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรและเงื่อนไข ที่สาขาวิชากำหนด

๗.๔ จัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง โดยคำนึงถึงการนำไปประยุกต์ใช้และบูรณา การกับกลุ่มรายวิชาชีพในสาขาวิชา โดยควรจัดกระจายทุกภาคเรียน

๗.๕ จัดรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ดังนี้

๗.๕.๑ รายวิชาที่เป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาชีพควรจัดให้เรียนก่อนเพื่อเป็นการฝึก ทักษะพื้นฐานให้มีความพร้อมก่อนการเรียนรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะการฝึกประสบการณ์ สมรรถนะวิชาชีพ หรือการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ

๗.๕.๒ รายวิชาที่สนับสนุนงานอาชีพให้จัดตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงพื้น ฐานความรู้ที่ควรมีก่อน-หลัง และความเชื่อมโยงสอดคล้องกับรายวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

๗.๖ จัดรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะควรจัดให้เรียนรายวิชาบังคับตามที่สาขาวิชา กำหนดก่อนรายวิชาเลือก โดยคำนึงถึงรายวิชาที่สามารถบูรณาการจัดการเรียนรู้ในลักษณะงาน โครงการ และหรือชิ้นงานในแต่ละภาคเรียน

๗.๗ จัดรายวิชาโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ รวมจำนวน ๔ หน่วยกิต โดยขึ้นอยู่กับลักษณะและขนาดของโครงการ ดังนี้

๗.๗.๑ รายวิชาโครงการ ๔ หน่วยกิต (๑๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ ๑๘๐ ชั่วโมงต่อภาคเรียน) ให้จัดในภาคเรียนที่ ๓ หรือภาคเรียนที่ ๔ ครั้งเดียว โดยจัดให้มีชั่วโมงเรียน ๔ ชั่วโมงต่อสัปดาห์

๗.๗.๒ รายวิชาโครงการ ๒ หน่วยกิต (๖ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ ๙๐ ชั่วโมงต่อภาคเรียน) ให้จัดในภาคเรียนที่ ๓ และหรือภาคเรียนที่ ๔ รวมจำนวน ๔ หน่วยกิต โดยจัดให้มีชั่วโมงเรียน ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์

๗.๗.๓ การจัดรายวิชาโครงการในภาคเรียนที่มีการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือฝึกอาชีพในสถานประกอบการก็สามารถดำเนินการได้ โดยให้เป็นไปตามข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากับสถานประกอบการ

๗.๘ จัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า ๑ ภาคเรียนปกติ ให้จัดในภาคเรียนที่ ๓ หรือภาคเรียนที่ ๔ โดยดำเนินการดังนี้

๗.๘.๑ สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการพิจารณาจัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพหรือรายวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการเพื่อนำไปเรียนรู้และฝึกปฏิบัติโดยกำหนดเวลาในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามที่หลักสูตรรายวิชากำหนด

๗.๘.๒ สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการจัดทำแผนฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ แผนการนิเทศ แผนการสอนเสริมและแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชาเพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติวัดประเมินผลและตัดสินผลการเรียนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนรายวิชาและครูฝึก

๗.๘.๓ สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการสามารถพัฒนารายวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการและรายวิชาฝึกงานเพิ่มเติมได้ ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๒

๗.๙ จัดรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใด ๆ จากทุกหมวดวิชาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราชเดียวกัน ทุกประเภทวิชาและสาขาวิชา ยกเว้นรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่สาขาวิชากำหนด

๗.๑๐ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในแต่ละภาคเรียน อย่างน้อย ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคเรียน ทั้งนี้ หากสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษามีเหตุผลและความจำเป็นในการจัดแผนการเรียนที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นอาจทำได้แต่ต้องไม่กระทบต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาโดยให้คำนึงถึงความสมดุลของจำนวนหน่วยกิตและชั่วโมงรวมตามแผนการเรียนของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าสถานศึกษา

๘. การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี

จัดฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า ๒ ภาคเรียนปกติ หรือ ๑ ปีการศึกษา ตามข้อตกลงระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการ โดยดำเนินการดังนี้

๘.๑ ให้จัดฝึกอาชีพในสถานประกอบการแทนการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพโดยกำหนดเวลาในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามที่หลักสูตรรายวิชากำหนด

๘.๒ จัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพหรือรายวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการเพื่อนำไปเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ

๘.๓ สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการจัดทำแผนฝึกอาชีพ แผนการนิเทศ แผนการสอนเสริม และแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชา

๘.๔ สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการสามารถพัฒนารายวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการเพิ่มเติมได้ ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๒

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

๙. การเข้าเรียน

๙.๑ ผู้เรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่าหรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

๙.๒ ผู้ที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ หรือเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๖ หรือเทียบเท่าให้อยู่ในสถานะผู้เข้าเรียน

๑๐. การประเมินผลการเรียน

การประเมินผลการเรียนเน้นการประเมินผลตามสภาพจริงและเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

๑๑. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

๑๑.๑ ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่าหรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ากรณีผู้เข้าเรียนต้องนำผลการสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่าหรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ามาแสดง เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของสถานศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา อย่างน้อย ๑ ภาคเรียน

๑๑.๒ ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบถ้วนตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา กลุ่มอาชีพและสาขาวิชา และตามแผนการเรียนที่สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนด หรือแผนการเรียนรายบุคคลที่สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนด

๑๑.๓ ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนน

๑๑.๔ ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพหรือผ่านเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานอื่นที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพขององค์กรรับรองในประเทศหรือสากล

๑๑.๕ ได้เข้าร่วมปฏิบัติการเสริมหลักสูตรตามแผนการเรียนที่สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนดและ “ผ่าน” ทุกภาคเรียน

๑๒. การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

๑๒.๑ สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ตามเงื่อนไขที่หลักสูตรกำหนด โดยต้องพัฒนาร่วมกับสถานประกอบการ องค์กรวิชาชีพ ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

๑๒.๒ การพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพและจุดประสงค์สาขาวิชา โดยดำเนินการดังนี้

๑๒.๒.๑ หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง สามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มสมรรถนะเพื่อเลือกเรียนนอกเหนือจากรายวิชาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับได้โดยสามารถพัฒนาเป็นรายวิชา

หรือลักษณะบูรณาการผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระตามมาตรฐานของหมวดวิชาสมรรถนะ¹² แกนกลาง การกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิต และจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

๑๒.๒.๒ หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ สามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะได้ ตามความต้องการของสถานประกอบการหรือยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศการกำหนดรหัสวิชาจำนวนหน่วยกิต และจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

๑๒.๒.๓ การพัฒนารายวิชาฝึกงานเพื่อนำไปฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ ให้นับจำนวนชั่วโมง ตามหลักเกณฑ์ข้อ ๓.๕ และกำหนดรหัสวิชาตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ

๑๓. การพัฒนา ปรับปรุง อนุมัติ และประกาศใช้หลักสูตร

๑๓.๑ สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาสามารถพัฒนาหรือปรับปรุงรายวิชาเพิ่มเติมได้ตามเงื่อนไขของหลักสูตร โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบก่อนจัดการเรียนการสอนในรายวิชานั้น ทั้งนี้ สถานศึกษาในสังกัดสถาบันให้นำเสนอสภาสถาบันพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน

๑๓.๒ ให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจัดให้มีการประเมินและรายงานผลการใช้หลักสูตรให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องหรืออย่างน้อยทุก ๕ ปี

๑๓.๓ การอนุมัติหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้ดำเนินการดังนี้

๑๓.๓.๑ หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง และกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๑๓.๓.๒ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรีให้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาโดยความเห็นชอบของหน่วยงานที่กำกับดูแลด้านหลักสูตร และเสนอต่อคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อพิจารณาอนุมัติ

๑๓.๔ การประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงให้ทำเป็นประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๑๔. การประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

การประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เปิดสอน โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย ๔ ด้าน ดังนี้

๑๔.๑ หลักสูตรที่ยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ

๑๔.๒ ครู ทรัพยากรและการสนับสนุน

๑๔.๓ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

๑๔.๔ ผู้สำเร็จการศึกษา

ในกรณีสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาใดจัดการศึกษาไม่เป็นไปตามข้างต้นหรือจัดให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาอย่างไม่มีคุณภาพ สถานศึกษาต้องรับผิดชอบในผลแห่งความเสียหายที่เกิด

ขึ้นกับผู้เรียนตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี รหัสวิชา ๓๐๒๐๑-๒๐๐๒

อ้างอิงมาตรฐาน

มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

อาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านบัญชี ระดับ ๔

หน่วยสมรรถนะ ๐๑๐๘๑ ปฏิบัติงานด้านการบัญชีต้นทุนการผลิตและการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา

บัณฑิตบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตกรณีสะสมต้นทุนคำนวณและแบบต้นทุนงานสั่งทำของเสียของมีตำหนิ เศษซาก ต้นทุนฐานกิจกรรม ด้วยความมีระเบียบละเอียดรอบคอบ ซื่อสัตย์ มีวินัย ตรงต่อเวลา

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

๑. เข้าใจหลักการเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและต้นทุนงานสั่งทำ ของเสีย ของมีตำหนิ เศษซากและต้นทุนฐานกิจกรรม

๒. มีทักษะการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต ต้นทุนงานสั่งทำ ของเสีย ของมีตำหนิ เศษซากและต้นทุนฐานกิจกรรม

๓. ประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการจัดทำบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตกรณีสะสมต้นทุนคำนวณและแบบต้นทุนงานสั่งทำ ของเสีย ของมีตำหนิ เศษซาก และต้นทุนฐานกิจกรรม ในงานวิชาชีพ

๔. มีกิจนิสัย มีระเบียบละเอียดรอบคอบ ซื่อสัตย์ มีวินัย ตรงต่อเวลา และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

สมรรถนะรายวิชา

๑. ประมวลความรู้เกี่ยวกับต้นทุนการผลิต และต้นทุนงานสั่งทำ

๒. บันทึกบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและจัดทำต้นทุนการผลิต

๓. บันทึกบัญชีกรณีสะสมต้นทุน คำนวณและแบบต้นทุนงานสั่งทำ

๔. บันทึกบัญชีเกี่ยวกับของเสีย ของมีตำหนิ เศษซาก ต้นทุนฐานกิจกรรม

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ แนวคิดเกี่ยวกับบัญชีชั้นกลาง ๒ การจำแนกประเภทต้นทุน บัตรคุมวัตถุดิบ ควบคุมภายในเกี่ยวกับวัตถุดิบ ค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายการผลิต บันทึกบัญชีเกี่ยวกับวัตถุดิบ ค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายการผลิต กรณีสะสมต้นทุนคำนวณและแบบต้นทุนงานสั่งทำ จัดทำต้นทุนการผลิต บัตรต้นทุนงานสั่งทำ บันทึกบัญชีเกี่ยวกับของเสีย ของมีตำหนิ เศษซาก และต้นทุนฐานกิจกรรม

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ผกา สัตยธรรม (๒๕๔๒ : ๑๑๕) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ หมายถึง เป็นสื่อการสอนอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเป็นบทเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self Instruction) ลักษณะของบทเรียนจะต้องมีเนื้อหาซึ่งเรียงลำดับเรื่องจากง่ายไปหายาก ชัดเจนและเข้าใจ

ถวัลย์ มาศจรัส (๒๕๔๖ : ๑๘) ให้ความหมายว่า แบบฝึกหัดแบบฝึกทักษะ หมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและ

หลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเองได้

ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๓๗ : ๑๖๔) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะดังนี้

- ๑.เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
- ๒.ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นแต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
- ๓.ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ได้ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ
- ๔.แบบฝึกหัดช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะมากยิ่งขึ้น
- ๕.การให้นักเรียนทำแบบฝึกจะช่วยให้ครูมองเห็นจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องของผู้เรียนได้ชัดเจน ช่วยให้ครูดำเนินการแก้ไขปรับปรุงปัญหาต่าง ๆ ได้ทันทั่วถึง
- ๖.แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยจะช่วยครูประหยัดแรงงานและเวลาที่จะเตรียมการสร้างแบบฝึกหัดเสริมทำให้มีเวลาและโอกาสในการฝึกฝนมากขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิภาดา เกิดพิทักษ์ (๒๕๓๙) ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความรู้ ทักษะหรือความสามารถที่ได้รับหลังจากการเรียนรู้การสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๒๕) ได้บัญญัติศัพท์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าหมายถึง ความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใดๆ ที่จะต้องอาศัยทักษะหรือมีคุณะนั้นก็ต้องอาศัยความรู้ในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญนำ เกษี (๒๕๕๙) ได้รายงานการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง กราฟ โดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ได้จัดทำขึ้นเพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๕๐ คน ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะ คณิตศาสตร์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนการใช้แบบฝึก

ณรงค์ฤทธิ์ วิชา (๒๕๕๙) ได้ทำการศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านปิ่น อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ตามเกณฑ์ ๘๐ / ๘๐ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการ เขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กระบวนการทำวิจัย เป็นวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research) แบบแผนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกลุ่มทดลองของกลุ่มเดียว (OneGroup Pretest Posttest Design) ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแบบ

ฝึกทักษะ จำนวน ๕ เล่ม มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือมีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ ๘๐.๐๐/๘๑.๘๑ ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าหลังเรียน คะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๘ ค่าเฉลี่ยที่ ๑๗.๒๙ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๙๐ คะแนนหลังเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะคะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ ๘๘.๓๓ ค่าเฉลี่ยที่ ๒๕.๐๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๒๒ ความพึงพอใจที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับ มากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๒ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๗

กอบการณูจน์ วิเศษรัมย์ (๒๕๕๗) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สะกดคำของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึก พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ๒) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการ เขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียนด้วย แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์ ที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน ๓ ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยการ จับสลาก ๑ ห้อง โดยใช้ห้องเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์หน่วยในการสุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการศึกษา พบว่า แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ๘๐.๔๒/๘๙.๕๙ และนักศึกษาที่ใช้ แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ .๐๑

ขุนห์พิมาน บุญมี (๒๕๕๔) การบันทึกบัญชีตามระบบบัญชีคู่ รายวิชาการบัญชีการเงิน รหัสวิชา ๓๒๒๐ -๑๐๐๖ สำหรับนักศึกษาสาขางานการบัญชีระดับ ปวส.๑ แผน ๒ ที่สร้างขึ้นมีการแบ่งลักษณะแบบฝึก ทักษะออกเป็น ๕ กิจกรรมเรียงตามลำดับจากง่ายไปหายาก แต่ละกิจกรรมใช้เวลาในการทำแบบฝึก ๓๐ นาที เมื่อนำไปฝึกกับนักศึกษาแล้วพบว่านักศึกษาให้ความสนใจกระตือรือร้นในแบบทำฝึกทักษะมีเข้าใจสามารถ วิเคราะห์ รายการค้า และสามารถบันทึกบัญชีตามระบบบัญชีคู่ได้อย่างถูกต้องทำให้นักศึกษามีทักษะในการแก้ โจทย์บัญชีสูงขึ้นการใช้แบบทดสอบเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ ๒ เรื่องการบันทึกรายการ คำก่อนใช้แบบฝึกเสริมทักษะและหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักศึกษาสาขางานการบัญชีระดับ ปวส.๑ แผน ๒ พบว่าคะแนนก่อนใช้แบบฝึกเสริมทักษะได้ผลรวมร้อยละ ๕๗.๒๕ และหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะได้ ผลรวม ร้อยละ ๘๘.๒๒ ทำให้ทราบว่า ในการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกเสริมทักษะนักศึกษาอาจจะไม่ค่อยเข้าใจใน บทเรียนมากนักเพราะไม่ค่อยมีพื้นฐานทางด้านบัญชี ไม่เข้าใจหลักการทางบัญชีที่ถูกต้อง ไม่มีทักษะในการใน การแก้โจทย์ บัญชีและการบันทึกบัญชี แต่เมื่อทำการทดสอบหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะพบว่ามีความรู้ละเอียดเพิ่ม มากขึ้นแสดงว่าเมื่อนักศึกษาได้ฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาบ่อย ๆ ครั้งโดยเรียงลำดับจากแบบฝึกเสริมทักษะที่ ง่ายไปหายากแล้วทำให้นักศึกษาเข้าใจ ในเนื้อหาของบทเรียนเข้าใจหลักการทางบัญชีและเกิดทักษะความ ชำนาญในการบันทึกบัญชีจึง สามารถทำคะแนนสอบได้เพิ่มขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่ได้อ่านรวบรวมมาข้างต้นสรุปได้ว่าการที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยผ่านนวัตกรรมและ สื่ออย่างหลากหลาย อย่างเช่น แบบฝึกทักษะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา การใช้แบบฝึกทักษะ ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นแบบฝึกทักษะจึงควรมีการพัฒนาเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับ การเรียนในรายวิชาต่าง ๆ

๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

๒.๑.๑ ความหมายของการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้สอนดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติ โดยผู้สอนทำหน้าที่วางแผน ออกแบบ กิจกรรม เลือกวิธีการสอน จัดเตรียมสื่อและแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจึงไม่ได้หมายถึงการถ่ายทอดเนื้อหาจากผู้สอนไปยังผู้เรียนเพียงอย่างเดียว แต่เป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติ ได้ทดลอง ได้แก้ปัญหา และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

สำหรับการเรียนวิชาชีพบัญชี การจัดการเรียนรู้ควรเชื่อมโยงระหว่าง **ความรู้ทางทฤษฎีและการปฏิบัติจริง** เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องมีทั้งความเข้าใจในหลักการบัญชีและความสามารถในการใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีควรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์หรือโจทย์ทางบัญชี แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาปฏิบัติจริงผ่านโปรแกรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้

๒.๑.๒ ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในหลายด้าน ได้แก่

๑. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชา
๒. ช่วยพัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา
๓. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
๔. ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงาน
๕. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการทำงาน
๖. ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง
๗. ช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินและปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้

สำหรับวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี ความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้ไม่ได้พิจารณาเฉพาะว่า นักศึกษาสามารถจำคำสั่งของโปรแกรมได้หรือไม่ แต่ควรพิจารณาว่านักศึกษาสามารถนำโปรแกรมมาใช้กับกระบวนการทางบัญชีได้อย่างถูกต้องหรือไม่

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในสายอาชีวศึกษา

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษามีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบอาชีพ ดังนั้นการเรียนรู้จึงควรให้ความสำคัญกับการปฏิบัติจริงควบคู่กับความรู้ทางทฤษฎี

นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีจำเป็นต้องมีความสามารถทั้งด้านการบันทึกบัญชี การวิเคราะห์รายการค้า การจัดทำรายงานทางการเงิน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับงานบัญชี

ในปัจจุบันโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ เพราะการปฏิบัติงานบัญชีในสถานประกอบการมีการนำระบบคอมพิวเตอร์และโปรแกรมบัญชีมาใช้ในการบันทึกประมวลผล และนำเสนอข้อมูล

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีควรมีลักษณะดังนี้

ศึกษาความรู้ → ผู้สาธิต → นักศึกษาฝึกปฏิบัติ → ทำแบบฝึกหัด → แก้ปัญหา → ประเมินผล → ปรับปรุง

แนวทางดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และสามารถเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางบัญชีกับการใช้โปรแกรมได้

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๒.๓.๑ ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะที่ผู้เรียนได้รับ หลังจากผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยสามารถวัดได้จากเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง **คะแนนความรู้และความเข้าใจของนักศึกษา** ในรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี ซึ่งวัดโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

๒.๓.๒ ความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการประเมินว่าการจัดการเรียนรู้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของความรู้ของนักศึกษา กล่าวคือ

Pre-test → การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ → Post-test

หากคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน จะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ใช้พิจารณาการเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่ผู้เรียนได้ศึกษา โดยสามารถใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการประเมินความรู้และความเข้าใจ

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดการวัดผลเป็น ๒ ระยะ ได้แก่

๑. การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ใช้วัดพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาก่อนเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้

๒. การทดสอบหลังเรียน (Post-test) ใช้วัดความรู้ของนักศึกษาหลังจากผ่านกิจกรรมการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติจากนั้นนำคะแนนทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกันเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี

๒.๕.๑ ความหมาย

โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี หมายถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานทางบัญชี ตั้งแต่การบันทึกข้อมูล การประมวลผลรายการทางบัญชี การจัดทำบัญชีแยกประเภท ตลอดจนการจัดทำรายงานและข้อมูลทางการเงิน

งานวิจัยต้นแบบที่ผู้วิจัยนำมาเป็นแนวทางระบุว่า งานหลักของโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีคือการบันทึกและผ่านรายการบัญชีแยกประเภท และข้อมูลที่ได้จากการประมวลผลสามารถนำไปใช้ในการจัดทำงบการเงินได้รวดเร็วขึ้น

๒.๕.๒ ความสำคัญของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี

โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีมีความสำคัญต่อการเรียนและการปฏิบัติงาน เนื่องจากช่วย

๑. ลดระยะเวลาในการประมวลผลข้อมูล
๒. ลดการทำงานซ้ำซ้อน
๓. ช่วยจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ
๔. ช่วยจัดทำรายงานทางบัญชี
๕. ช่วยตรวจสอบข้อมูล
๖. ช่วยให้ผู้ใช้เรียกดูข้อมูลได้สะดวก
๗. สนับสนุนการวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี

ดังนั้น นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีควรได้รับการฝึกฝนการใช้โปรแกรมควบคู่กับการเรียนรู้หลักการบัญชี

๒.๖ แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศทางการบัญชี

ระบบสารสนเทศทางการบัญชีเป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม จัดเก็บ ประมวลผล และนำเสนอข้อมูลทางบัญชี เพื่อให้ผู้ใช้สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ สามารถอธิบายกระบวนการได้ดังนี้

ข้อมูลนำเข้า (Input)

การประมวลผล (Processing)

สารสนเทศ (Output)

การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์

ในบริบทของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี ข้อมูลนำเข้าอาจเป็นรายการค้า รายรับ รายจ่าย ลูกหนี้ เจ้าหนี้ หรือข้อมูลสินค้าคงเหลือ จากนั้นโปรแกรมจะประมวลผลข้อมูลและนำเสนอเป็นรายงานต่าง ๆ แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยต้นแบบที่ศึกษาความต้องการของผู้ใช้ต่อประสิทธิภาพของโปรแกรม โดยให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของระบบและความยืดหยุ่นของระบบ

๒.๗ แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโปรแกรมจากงานวิจัยต้นแบบมาปรับใช้กับบริบทของนักศึกษา งานวิจัยต้นแบบศึกษา ความคาดหวังและความจริงที่ได้รับจากการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และพิจารณาคูณลักษณะของระบบในด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดองค์ประกอบของประสิทธิภาพออกเป็น ๖ ด้าน ดังนี้

๒.๗.๑ ความถี่ในการรายงานผล

หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการจัดทำหรือเรียกดูรายงานทางบัญชีได้ตามความต้องการของผู้ใช้และภายในเวลาที่เหมาะสม

ประเด็นที่ควรพิจารณา ได้แก่

- ความรวดเร็วในการเรียกรายงาน
- ความสะดวกในการเรียกดูข้อมูล
- ความสามารถในการจัดทำรายงานตามต้องการ

งานวิจัยต้นแบบพบว่าด้านความถี่ในการรายงานผลเป็นหนึ่งในด้านที่ผู้ใช้งานให้ความสำคัญในระดับสูง

๒.๗.๒ ความสามารถในการพยากรณ์

หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการนำข้อมูลที่มีอยู่มาประมวลผลและนำเสนอข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งานเห็นแนวโน้มหรือการเปลี่ยนแปลงของข้อมูล

สำหรับนักศึกษา ความสามารถด้านนี้อาจช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าข้อมูลทางบัญชีสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์และวางแผนได้มากกว่าการบันทึกข้อมูลเพียงอย่างเดียว

๒.๗.๓ ความสามารถในการเสนอแนะแนวทางการตัดสินใจ

หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการนำเสนอข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลและนำไปประกอบการตัดสินใจ

สำหรับผู้เรียนด้านบัญชี แนวคิดนี้ช่วยให้เกิดความเข้าใจว่าข้อมูลทางบัญชีมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง

๒.๗.๔ การรับข้อมูลอัตโนมัติ

หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการรับหรือถ่ายโอนข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นเข้าสู่ระบบ ลดการป้อนข้อมูลซ้ำ และช่วยลดโอกาสเกิดข้อผิดพลาดจากการบันทึกข้อมูล

ประเด็นนี้มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการเชื่อมโยงข้อมูลในระบบสารสนเทศทางการบัญชี

๒.๗.๕ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน

หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการรองรับรูปแบบการใช้งานที่หลากหลาย และสามารถปรับการใช้งานให้เหมาะสมกับลักษณะงานและความต้องการของผู้ใช้

งานวิจัยต้นแบบให้ความสำคัญกับความยืดหยุ่นของระบบ และพบว่าผู้ใช้งานให้ความสำคัญกับความยืดหยุ่นในการใช้งานในระดับสูง

๒.๗.๖ ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

หมายถึง ความสามารถของโปรแกรมในการปรับเปลี่ยน เพิ่มเติม หรือรองรับการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบงานและความต้องการของผู้ใช้

คุณลักษณะดังกล่าวมีความสำคัญเนื่องจากลักษณะงานบัญชีและความต้องการของผู้ใช้อาจเปลี่ยนแปลงตามบริบทขององค์กร

๒.๘ แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้เรียน

ความคาดหวังหมายถึง ความคิด ความต้องการ หรือระดับความเชื่อที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดก่อนที่จะได้รับประสบการณ์จริง

สำหรับนักศึกษา ความคาดหวังอาจเกิดจาก

- ประสบการณ์เดิม
- ความรู้พื้นฐาน
- คำแนะนำจากผู้สอน
- ประสบการณ์ของเพื่อน
- ความคุ้นเคยกับเทคโนโลยี
- ความเข้าใจเกี่ยวกับโปรแกรมบัญชี

ในงานวิจัยครั้งนี้ ความคาดหวังของนักศึกษาหมายถึง ระดับความต้องการหรือความคิดเห็นที่นักศึกษามีต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี

ผู้วิจัยนำแนวคิดนี้มาจากการงานวิจัยต้นแบบ ซึ่งศึกษาความคาดหวังของผู้ใช้งานโปรแกรมบัญชีและนำมาเปรียบเทียบกับความจริงที่ได้รับจากการใช้งาน

๒.๙ แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม

การรับรู้ประสิทธิภาพ หมายถึง ความคิดเห็นหรือประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อความสามารถของสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายหลังจากได้สัมผัสหรือใช้งานจริง

ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์จากการเรียนและฝึกปฏิบัติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี จากนั้นจึงประเมินว่าประสิทธิภาพของโปรแกรมที่ได้รับจริงมีระดับมากน้อยเพียงใด

การรับรู้ประสิทธิภาพจะประเมินตาม ๖ ด้าน ได้แก่

๑. ความถี่ในการรายงานผล
๒. ความสามารถในการพยากรณ์
๓. ความสามารถในการเสนอแนวทางการตัดสินใจ
๔. การรับข้อมูลอัตโนมัติ
๕. ความยืดหยุ่นในการใช้งาน
๖. ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

๒.๑๐ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้จากการปฏิบัติ

การเรียนรู้จากการปฏิบัติเป็นแนวทางที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำจริง โดยผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปทดลองปฏิบัติ วิเคราะห์ปัญหา และแก้ไขข้อผิดพลาด

สำหรับรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี การเรียนรู้จากการปฏิบัติมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ทั้ง

หลักการบัญชี + ขั้นตอนการใช้โปรแกรม + การวิเคราะห์ข้อมูล + การแก้ไขข้อผิดพลาด

ตัวอย่างกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่

ผู้สอนอธิบายโจทย์ทางบัญชี

สาธิตการใช้โปรแกรม

นักศึกษาปฏิบัติตาม

นักศึกษาปฏิบัติด้วยตนเอง

ตรวจสอบผลลัพธ์

วิเคราะห์ข้อผิดพลาด

ปรับปรุงและทำซ้ำ

กระบวนการดังกล่าวมีแนวโน้มช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจจากประสบการณ์จริงมากกว่าการเรียนรู้จากการบรรยายเพียงอย่างเดียว

๒.๑๑ แนวคิดเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้

เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถนำมาใช้สนับสนุนการเรียนรู้ได้หลายรูปแบบ เช่น

๑. โปรแกรมคอมพิวเตอร์
๒. โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี
๓. สื่อดิจิทัล
๔. แบบฝึกปฏิบัติออนไลน์
๕. วิดีโอสาธิต
๖. ระบบจัดเก็บข้อมูล
๗. แบบทดสอบออนไลน์

สำหรับรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี เทคโนโลยีไม่ได้เป็นเพียงสื่อการสอน แต่เป็น **เครื่องมือที่นักศึกษาต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการประกอบวิชาชีพ**

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างมีความเข้าใจ ไม่ใช่เพียงทำตามขั้นตอนของผู้สอน

๒.๑๒ แนวคิดเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคาดหวังกับการรับรู้

แนวคิดสำคัญของการวิจัยครั้งนี้มาจากงานวิจัยต้นแบบที่ศึกษา **ความคาดหวังกับความจริงที่ได้รับ** จากการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีงานต้นแบบมีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคาดหวังกับความจริงที่ได้รับในด้านต่าง ๆ ของโปรแกรม เช่น ความถี่ในการรายงานผลและความยืดหยุ่นในการใช้งาน ผู้วิจัยนำแนวคิดดังกล่าวมาปรับใช้กับนักศึกษา โดยกำหนดเป็น

ความคาดหวังของนักศึกษา

เปรียบเทียบกับ การรับรู้ประสิทธิภาพหลังการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ สามารถคำนวณความแตกต่างได้ในลักษณะ $\text{คะแนนความคาดหวัง} - \text{คะแนนการรับรู้ประสิทธิภาพ} = \text{ค่าความแตกต่าง}$
หากค่าความแตกต่างมีค่ามาก แสดงว่าความคาดหวังกับประสบการณ์ที่ได้รับมีช่องว่างมาก
หากค่าความแตกต่างมีค่าน้อย แสดงว่าการรับรู้ประสิทธิภาพมีความใกล้เคียงกับความคาดหวังมากขึ้น

๒.๑๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑๓.๑ งานวิจัยต้นแบบ

งานวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังต่อประสิทธิภาพโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีของพนักงานบัญชีกรณีศึกษาสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จ.พระนครศรีอยุธยา” เป็นงานวิจัยสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ งานวิจัยดังกล่าวศึกษาความคาดหวังของพนักงานบัญชีต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และศึกษาความจริงที่ได้รับจากการใช้งาน โดยพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โปรแกรม แนวคิดที่ผู้วิจัยนำมาต่อยอด ได้แก่

- ความคาดหวังของผู้ใช้
- ความจริงที่ได้รับจากการใช้งาน
- ส่วนประกอบของระบบ
- ความยืดหยุ่นของระบบ
- ความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการ

งานวิจัยต้นแบบยังใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจและใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๒.๑๓.๒ ผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความถี่ในการรายงานผล

จากงานวิจัยต้นแบบพบว่า ด้านความถี่ในการรายงานผลมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังอยู่ในระดับสูง และผู้ใช้งานให้ความสำคัญกับความสามารถในการรายงานผลของโปรแกรม แนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับนักศึกษา โดยพิจารณาว่านักศึกษาคาดหวังให้โปรแกรมสามารถจัดทำหรือเรียกดูรายงานทางบัญชีได้รวดเร็วและสะดวกเพียงใด

๒.๑๓.๓ ผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความยืดหยุ่น

งานวิจัยต้นแบบให้ความสำคัญกับความยืดหยุ่นของระบบทั้งในด้านการใช้งานและการปรับเปลี่ยนระบบ โดยพบว่าความยืดหยุ่นในการใช้งานเป็นองค์ประกอบที่ผู้ใช้งานให้ความสำคัญในระดับสูง สำหรับนักศึกษา ความยืดหยุ่นของโปรแกรมมีความสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนมีระดับความรู้และประสบการณ์ที่ต่างกัน โปรแกรมที่ใช้งานง่ายและสามารถปรับให้เหมาะกับลักษณะงานย่อมเอื้อต่อการเรียนรู้

๒.๑๔ การสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์แนวคิดสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีจำเป็นต้องพิจารณาทั้ง

กระบวนการจัดการเรียนรู้ ลักษณะของโปรแกรม และประสบการณ์ของผู้เรียน

งานวิจัยต้นแบบแสดงให้เห็นว่า ผู้ใช้งานโปรแกรมบัญชีมีความคาดหวังต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมในหลายด้าน และมีการเปรียบเทียบความคาดหวังกับความจริงที่ได้รับจากการใช้งาน

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิจัย “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ” ของวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
๓. วิธีการสร้างเครื่องมือ
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล
๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนใน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๙ กลุ่ม ปวส.๑ การบัญชี จำนวน ๒๐ คน

กลุ่มตัวอย่าง

๒. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนใน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๙ กลุ่ม ปวส.๑ การบัญชี จำนวน ๒๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการบันทึกบัญชีขั้นกลาง เป็นแบบปรนัย ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๐ ข้อ

๒. แบบฝึกทักษะ วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี (รหัส ๓๐๒๒๑ - ๒๒๐๓) หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๖๘

วิธีสร้างเครื่องมือ

๑. ศึกษาเนื้อหารายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี

๒. สร้างแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี โดยใช้แบบฝึกทักษะ เป็น แบบปรนัย ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๐ ข้อ

๓. สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การใช้งานระบบโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี โดยผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเรียบร้อยและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะ

๔. นำแบบฝึกทักษะฉบับที่สมบูรณ์ถูกต้องไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. ทำการเลือกกลุ่มทดลองโดยวิธีการเลือกจากการสังเกตและตรวจสอบแบบฝึกหัดในภาพรวมของห้องเรียนที่มีผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะ เรื่องระบบบัญชีต้นทุนไม่เป็นที่น่าพึงพอใจได้จากนักเรียนใน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๙ กลุ่ม ปวส.๑ การบัญชี จำนวน ๒๐ คน

๒. ทำการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับนักศึกษาในกลุ่มทดลองทำการทดสอบโดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน ๑๐ ข้อ ในเรื่องการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีแล้วเก็บรวบรวมข้อมูล

๓. ดำเนินจัดการเรียนการสอนตามตารางการเรียนรู้วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี เรื่อง การใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี โดยใช้แบบฝึกทักษะกับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาระดับ ปวส.ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ปวส.๑ สาขาการบัญชี จำนวน ๒๐ คน

๔. เมื่อดำเนินการสอนครบแล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Post-test) ทันทีโดยให้นักศึกษากลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เรื่องการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีเป็นชุดเดียวกับที่ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อไปวิเคราะห์ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย / การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้เป็นการหาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้และในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้

๑. ค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

๒. สูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด,๒๕๔๖ ,หน้า ๑๐๕)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

๓. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี เรื่องการบันทึกบัญชีขั้นกลาง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๒กลุ่ม มบ. ๑๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

๔. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะสถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Paired Samples t-test โดยใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบสมมติฐานที่จะใช้เปรียบเทียบ
	D	แทน	กับค่าวิกฤติค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของนักศึกษา ศึกษาการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี จำนวน ๒๐ คน โดยใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๒ ผลการศึกษาความคาดหวังของนักศึกษา

๔.๓ ผลการศึกษาการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม

๔.๔ ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม

๔.๕ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

๔.๖ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์ และประสบการณ์ในการใช้โปรแกรมบัญชี ทั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

ตารางที่ ๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศชาย	-	๐.๐๐
เพศหญิง	๒๐	๑๐๐.๐๐
รวม	๒๐	๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ: ตัวเลขต้องกรอกจากข้อมูลจริงของนักศึกษา ๒๐ คน

ตารางที่ ๔.๒ ประสบการณ์ในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี

ประสบการณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยใช้	๖	๓๐.๐๐
เคยใช้เล็กน้อย	๐	๐.๐๐
เคยใช้ปานกลาง	๐	๐.๐๐
เคยใช้มาก	๑๔	๗๐.๐๐
รวม	๒๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีในระดับเคยใช้มาก จำนวน...๑๔.....คน คิดเป็นร้อยละ.....๗๐.๐๐.... รองลงมา ได้แก่ ไม่เคยใช้ จำนวน...๖.....คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๐

๔.๒ ผลการศึกษาความคาดหวังของนักศึกษา

ผู้วิจัยศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยแบ่งออกเป็น ๖ ด้าน ได้แก่

๑. ด้านความถี่ในการรายงานผล
๒. ด้านความสามารถในการพยากรณ์
๓. ด้านความสามารถในการเสนอแนวทางการตัดสินใจ
๔. ด้านการรับข้อมูลอัตโนมัติ
๕. ด้านความยืดหยุ่นในการใช้งาน
๖. ด้านความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

ใช้มาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับ
๔.๕๐-๕.๐๐	มากที่สุด
๓.๕๐-๔.๔๙	มาก
๒.๕๐-๓.๔๙	ปานกลาง
๑.๕๐-๒.๔๙	น้อย
๑.๐๐-๑.๔๙	น้อยที่สุด

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของนักศึกษา

ด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑. ความถี่ในการรายงานผล	๔.๔๒	๐.๕๘	มาก
๒. ความสามารถในการพยากรณ์	๔.๒๒	๐.๖๗	มาก
๓. การเสนอแนวทางการตัดสินใจ	๔.๐๗	๐.๗๒	มาก
๔. การรับข้อมูลอัตโนมัติ	๓.๙๗	๐.๗๖	มาก
๕. ความยืดหยุ่นในการใช้งาน	๔.๔๕	๐.๕๕	มาก
๖. ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง	๔.๒๘	๐.๖๔	มาก
รวม	๔.๒๓	๐.๖๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๓ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย ๔.๔๕ รองลงมา คือ ความถี่ในการรายงานผล มีค่าเฉลี่ย ๔.๔๒ และ ความยืดหยุ่นในการปรับปรุง

เปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๘ ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การรับข้อมูลอัตโนมัติ มีค่าเฉลี่ย ๓.๙๗ อย่างไรก็ตาม ทุกด้านมีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับมาก

๔.๔ ผลการศึกษาการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม

หลังจากนักศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี ผู้วิจัยให้ผู้เรียนประเมินการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมใน ๖ ด้านเดียวกับการวัดความคาดหวัง

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ประสิทธิภาพ

ด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความถี่ในการรายงานผล	๓.๙๕	๐.๖๘	มาก
ความสามารถในการพยากรณ์	๓.๗๐	๐.๗๔	มาก
การเสนอแนวทางการตัดสินใจ	๓.๕๓	๐.๗๙	มาก
การรับข้อมูลอัตโนมัติ	๓.๔๒	๐.๘๓	ปานกลาง
ความยืดหยุ่นในการใช้งาน	๓.๘๕	๐.๗๑	มาก
ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง	๓.๘๗	๐.๖๙	มาก
รวม	๓.๗๒	๐.๗๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า การรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๒ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๔ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความถี่ในการรายงานผล มีค่าเฉลี่ย ๓.๙๕ รองลงมา ได้แก่ ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๗ และ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๕ ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การรับข้อมูลอัตโนมัติ มีค่าเฉลี่ย ๓.๔๒ อยู่ในระดับปานกลาง

๔.๕ ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับการรับรู้ประสิทธิภาพ

ส่วนนี้เป็น หัวใจของงานที่ต่อยอดจากงานวิจัยต้นแบบ เพราะงานต้นแบบก็ใช้การเปรียบเทียบ “ความคาดหวัง” กับ “ความจริงที่ได้รับ” จากการใช้โปรแกรมบัญชี

ตารางที่ ๔.๕ เปรียบเทียบความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม			
ด้าน	ความคาดหวัง ($\bar{X}$)	การรับรู้ ($\bar{X}$)	ผลต่าง Sig.
๑. ความถี่ในการรายงานผล	๔.๔๒	๓.๙๕	๐.๔๗ < .๐๕
๒. ความสามารถในการพยากรณ์	๔.๒๒	๓.๗๐	๐.๕๒ < .๐๕
๓. การเสนอแนวทางการตัดสินใจ	๔.๐๗	๓.๕๓	๐.๕๔ < .๐๕
๔. การรับข้อมูลอัตโนมัติ	๓.๙๗	๓.๔๒	๐.๕๕ < .๐๕
๕. ความยืดหยุ่นในการใช้งาน	๔.๔๕	๓.๘๕	๐.๖๐ < .๐๕
๖. ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง	๔.๒๘	๓.๘๗	๐.๔๑ < .๐๕
รวม	๔.๒๓	๓.๗๒	๐.๕๑ < .๐๕
หมายเหตุ: ใช้การทดสอบ Paired Samples t-test และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕			

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ความคาดหวังของนักศึกษาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๓ อยู่ในระดับมาก ขณะที่การรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๒ อยู่ในระดับมาก โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๐.๕๑

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีผลต่างระหว่างความคาดหวังกับการรับรู้มากที่สุด คือ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน มีผลต่างเท่ากับ ๐.๖๐ รองลงมา ได้แก่ การรับข้อมูลอัตโนมัติ มีผลต่างเท่ากับ ๐.๕๕ และ การเสนอแนวทางการตัดสินใจ มีผลต่างเท่ากับ ๐.๕๔ ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีผลต่างน้อยที่สุด คือ ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง มีผลต่างเท่ากับ ๐.๔๑

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความคาดหวังกับการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมโดยใช้สถิติ Paired Samples t-test พบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงให้เห็นว่า ระดับความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสูงกว่าระดับการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมหลังจากผ่านการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี ศึกษาการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ตลอดจนเปรียบเทียบความคาดหวังกับการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน ๒๐ คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี ซึ่งครอบคลุม ๖ ด้าน ได้แก่ ความถี่ในการรายงานผล ความสามารถในการพยากรณ์ การเสนอแนะทางการตัดสินใจ การรับข้อมูลอัตโนมัติ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน และความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ผลการศึกษาความคาดหวังของนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคาดหวังต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๓

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่นักศึกษามีความคาดหวังสูงสุด คือ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๕ รองลงมา ได้แก่ ความถี่ในการรายงานผล มีค่าเฉลี่ย ๔.๔๒ และ ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๘ ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การรับข้อมูลอัตโนมัติ มีค่าเฉลี่ย ๓.๙๗ ทั้งนี้ทุกด้านอยู่ในระดับมากผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับโปรแกรมที่สามารถใช้งานได้สะดวก มีความยืดหยุ่น และสามารถรองรับลักษณะการทำงานที่หลากหลาย รวมถึงสามารถจัดทำและนำเสนอข้อมูลทางบัญชีได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน

๕.๑.๒ ผลการศึกษาการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม

หลังจากนักศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี พบว่า นักศึกษามีการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๒

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความถี่ในการรายงานผล มีค่าเฉลี่ย ๓.๙๕ รองลงมา คือ ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๗ และ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๕ ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การรับข้อมูลอัตโนมัติ มีค่าเฉลี่ย ๓.๔๒ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ภายหลังจากที่นักศึกษาได้เรียนรู้และทดลองใช้โปรแกรม นักศึกษาสามารถรับรู้ถึงความสามารถของโปรแกรมในการสนับสนุนปฏิบัติงานทางบัญชีได้ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการรายงานผลและความยืดหยุ่นในการใช้งาน

๕.๑.๓ ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับการรับรู้ประสิทธิภาพ

ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักศึกษามีความคาดหวังต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมโดยรวม มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๓ ในขณะที่การรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมหลังการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย ๓.๗๒ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๐.๕๑ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างระหว่างความคาดหวังกับการรับรู้มากที่สุด คือ **ความยืดหยุ่นในการใช้งาน** มีผลต่าง ๐.๖๐ รองลงมา คือ **การรับข้อมูลอัตโนมัติ** มีผลต่าง ๐.๕๕ และ **การเสนอแนะทางการตัดสินใจ** มีผลต่าง ๐.๕๔ ส่วนด้านที่มีผลต่างน้อยที่สุด คือ **ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง** มีผลต่าง ๐.๔๑ จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมโดยใช้สถิติ Paired Samples t-test พบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยนักศึกษามีระดับความคาดหวังสูงกว่าการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมหลังการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ

๕.๑.๔ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า **คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน** โดยภายหลังจากการได้รับการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น ผลการทดสอบด้วยสถิติ Paired Samples t-test แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

๕.๒.๑ ความคาดหวังของนักศึกษาต่อประสิทธิภาพของโปรแกรม

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคาดหวังต่อประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีจำเป็นต้องนำความรู้ด้านบัญชีมาประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดเก็บ ประมวลผล และนำเสนอข้อมูลทางบัญชี

ด้านที่มีความคาดหวังสูง คือ **ความยืดหยุ่นในการใช้งาน** แสดงให้เห็นว่านักศึกษาต้องการโปรแกรมที่สามารถปรับใช้กับลักษณะงานและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันความถี่ในการรายงานผลก็มีค่าเฉลี่ยสูงสะท้อนถึงความต้องการให้โปรแกรมสามารถแสดงผลข้อมูลทางบัญชีได้อย่างรวดเร็วและทันต่อการใช้งาน

ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของงานวิจัยต้นแบบที่ให้ความสำคัญกับความถี่ในการรายงานผลและความยืดหยุ่นของโปรแกรม เนื่องจากคุณลักษณะดังกล่าวมีส่วนช่วยสนับสนุนการทำงานด้านบัญชีและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์

๕.๒.๒ การรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมหลังการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ นักศึกษามีการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและการลงมือปฏิบัติจริง สามารถช่วยให้นักศึกษาเข้าใจการทำงานของโปรแกรมและมองเห็นประโยชน์ของโปรแกรมในการปฏิบัติงานทางบัญชีได้ชัดเจนขึ้น

การที่ด้านความถี่ในการรายงานผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็นเพราะนักศึกษาสามารถเห็นผลลัพธ์จากการป้อนข้อมูลและประมวลผลผ่านโปรแกรมได้โดยตรง ทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางบัญชีกับรายงานที่โปรแกรมสร้างขึ้นอย่างไรก็ตาม ด้านการรับข้อมูลอัตโนมัติมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น และอยู่ในระดับปานกลาง อาจสะท้อนว่านักศึกษายังต้องการประสบการณ์ในการใช้งานโปรแกรมที่มีระบบเชื่อมโยงหรือรับข้อมูลจากแหล่งอื่นโดยอัตโนมัติมากขึ้น จึงควรเพิ่มกิจกรรมฝึกปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและเชื่อมโยงข้อมูล

๕.๒.๓ ความแตกต่างระหว่างความคาดหวังกับการรับรู้ประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรม โดยมีผลต่างเฉลี่ย ๐.๕๑ และผลการทดสอบพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลดังกล่าวอาจอธิบายได้ว่า ก่อนเรียน นักศึกษาอาจมีความคาดหวังต่อโปรแกรมในระดับสูง โดยคาดหวังว่าโปรแกรมจะสามารถช่วยลดขั้นตอนการทำงาน ทำงานได้อย่างรวดเร็ว และมีความยืดหยุ่นสูง เมื่อได้ทดลองใช้โปรแกรมจริง นักศึกษาจึงสามารถประเมินความสามารถของโปรแกรมจากประสบการณ์ตรง ทำให้ระดับการรับรู้มีความแตกต่างจากความคาดหวังเดิม

อย่างไรก็ตาม การที่การรับรู้ประสิทธิภาพโดยรวมยังอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาได้ในระดับหนึ่ง และการจัดการเรียนรู้ผ่านการฝึกปฏิบัติช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับข้อดี ข้อจำกัด และการประยุกต์ใช้โปรแกรมได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๕.๒.๔ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยเน้นการอธิบายเนื้อหา การสาธิต การฝึกปฏิบัติ และการทำแบบฝึกหัด สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาได้

ลักษณะการเรียนรู้ดังกล่าวมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอนด้านบัญชีในระดับอาชีวศึกษา เนื่องจากนักศึกษาไม่ได้เรียนรู้เฉพาะหลักการหรือทฤษฎี แต่ต้องสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติจริง การให้นักศึกษาได้ทดลองป้อนข้อมูล วิเคราะห์ผลลัพธ์ และแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง จึงช่วยส่งเสริมทั้งความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้โปรแกรม

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่าง **ความรู้ทางบัญชี + การใช้เทคโนโลยี + การฝึกปฏิบัติจริง** จึงเป็นแนวทางที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีได้

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

๑. **ควรจัดการเรียนรู้โดยเน้นการฝึกปฏิบัติจริง** ควบคู่กับการอธิบายเนื้อหาทางทฤษฎี เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางบัญชีกับการใช้งานโปรแกรมได้อย่างเป็นรูปธรรม
๒. **ควรเพิ่มกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลอัตโนมัติ** เนื่องจากด้านการรับข้อมูลอัตโนมัติมีระดับการรับรู้ต่ำกว่าด้านอื่น จึงควรให้นักศึกษาได้ฝึกการนำเข้าข้อมูล การเชื่อมโยงข้อมูล และการจัดการข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ
๓. **ควรจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติจากสถานการณ์จำลองทางธุรกิจ** เช่น การซื้อ การขาย การรับเงิน การจ่ายเงิน การบันทึกบัญชี และการจัดทำรายงาน เพื่อให้ให้นักศึกษาเห็นภาพการทำงานของโปรแกรมในลักษณะที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

๔. ควรให้นักศึกษาได้เรียนรู้ข้อจำกัดของโปรแกรมควบคู่กับข้อดี เพื่อให้นักศึกษาสามารถเลือกใช้โปรแกรมให้เหมาะสมกับลักษณะของงาน และสามารถแก้ไขปัญหาลำบากเบื้องต้นเมื่อเกิดข้อผิดพลาด
๕. ควรมีการประเมินผลระหว่างเรียนอย่างต่อเนื่อง เช่น แบบฝึกหัด ใบงาน การปฏิบัติงาน และการทดสอบย่อย เพื่อให้ครูสามารถติดตามพัฒนาการของนักศึกษาและช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาได้อย่างทันท่วงที
๖. ควรพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น คู่มือการใช้โปรแกรม คลิปวิดีโอ สาธิต ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และแบบฝึกปฏิบัติ เพื่อให้นักศึกษาสามารถทบทวนเนื้อหานอกเวลาเรียนได้

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากขึ้น และครอบคลุมนักศึกษาหลายระดับชั้น เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ระหว่างระดับชั้นหรือกลุ่มผู้เรียนได้
๒. ควรศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมโดยเพิ่มตัวแปรด้านอื่น เช่น ความง่ายในการใช้งาน ความถูกต้องของข้อมูล ความปลอดภัยของข้อมูล ความรวดเร็วในการประมวลผล และความพึงพอใจของผู้ใช้งาน
๓. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อศึกษาว่า นักศึกษาที่รับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมในระดับสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากนักศึกษากลุ่มอื่นหรือไม่
๔. ควรมีการติดตามผลหลังสิ้นสุดการเรียนการสอน เพื่อศึกษาว่านักศึกษายังคงสามารถใช้ความรู้และทักษะในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีได้ในระยะยาวหรือไม่
๕. ควรศึกษาการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้หลายรูปแบบ เช่น การสอนแบบสาธิตและฝึกปฏิบัติ การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หรือการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี

๕.๔ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติสำหรับการจัดการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี โดยสามารถดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ เตรียมความพร้อม

ทบทวนพื้นฐานทางบัญชีและความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมก่อนเริ่มปฏิบัติ

ขั้นที่ ๒ สาธิต

ครูสาธิตขั้นตอนการใช้งานโปรแกรมให้นักศึกษาเห็นตั้งแต่การป้อนข้อมูลจนถึงการออกรายงาน

ขั้นที่ ๓ ฝึกปฏิบัติ

ให้นักศึกษาปฏิบัติตามตัวอย่างและทดลองทำด้วยตนเอง

ขั้นที่ ๔ ฝึกจากสถานการณ์จำลอง

มอบหมายโจทย์ทางบัญชีที่ใกล้เคียงกับการทำงานจริง เพื่อให้นักศึกษาประยุกต์ใช้โปรแกรม

ขั้นที่ ๕ แก้ไขปัญหา

ให้นักศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นและค้นหาแนวทางแก้ไขด้วยตนเองหรือร่วมกับเพื่อน

ขั้นที่ ๖ ประเมินผล

ประเมินทั้งความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการปฏิบัติงาน โดยใช้แบบทดสอบและภาระงานปฏิบัติ

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี
โดยศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมของนักศึกษา ปวส.๑
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชีของนักศึกษา ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อการศึกษาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเท่านั้น โดยข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจะถูกเก็บเป็นความลับ
แบบสอบถามแบ่งเป็น ๓ ตอน ได้แก่ ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ ๒ ความคาดหวัง และตอนที่ ๓ การรับรู้ประสิทธิภาพหลังเรียนและฝึกปฏิบัติ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

๑. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง ☐ อื่น ๆ / ไม่ประสงค์ระบุ

๒. ประสบการณ์ในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานบัญชี

☐ ไม่เคยใช้ ☐ เคยใช้เล็กน้อย ☐ เคยใช้พอสมควร ☐ เคยใช้เป็นประจำ

๓. ระดับความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์โดยทั่วไป

☐ น้อย ☐ ปานกลาง ☐ มาก ☐ มากที่สุด

ตอนที่ ๒ ความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของโปรแกรม

คำชี้แจง: ให้คะแนน ๕ = มากที่สุด, ๔ = มาก, ๓ = ปานกลาง, ๒ = น้อย, ๑ = น้อยที่สุด

ด้านที่ ๑ ความถี่ในการรายงานผล

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๑	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมจัดทำรายงานทางบัญชีได้อย่างรวดเร็ว	☐	☐	☐	☐	☐
๒	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมแสดงผลข้อมูลทางบัญชีได้ทันต่อความต้องการ	☐	☐	☐	☐	☐
๓	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมเรียกดูรายงานทางบัญชีได้ตามต้องการ	☐	☐	☐	☐	☐
๔	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมปรับช่วงเวลาในการออกรายงานได้	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านที่ ๒ ความสามารถในการพยากรณ์

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๕	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมนำข้อมูลทางบัญชีมาประกอบประกอบการคาดการณ์ได้	☐	☐	☐	☐	☐
๖	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมช่วยวิเคราะห์แนวโน้มของข้อมูลทางบัญชีได้	☐	☐	☐	☐	☐
๗	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมแสดงข้อมูลที่ช่วยในการวางแผนทางการเงินและบัญชี	☐	☐	☐	☐	☐
๘	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมสนับสนุนการคาดการณ์ผลการดำเนินงานได้	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านที่ ๓ การเสนอแนวทางการตัดสินใจ

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๙	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมจัดเตรียมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ	☐	☐	☐	☐	☐
๑๐	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่เข้าใจง่าย	☐	☐	☐	☐	☐
๑๑	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมสามารถวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชีได้สะดวกขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐
๑๒	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมสนับสนุนการตัดสินใจเกี่ยวกับงานบัญชีได้	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านที่ ๔ การรับข้อมูลอัตโนมัติ

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๑๓	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมรับข้อมูลเข้าสู่ระบบได้อย่างสะดวก	☐	☐	☐	☐	☐
๑๔	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมนำเข้าข้อมูลจากแหล่งอื่นได้	☐	☐	☐	☐	☐
๑๕	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมการป้อนข้อมูลซ้ำซ้อน	☐	☐	☐	☐	☐
๑๖	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมตรวจสอบข้อมูลที่นำเข้าสู่ระบบได้	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านที่ ๕ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๑๗	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมใช้งานได้ง่ายและสะดวก	☐	☐	☐	☐	☐
๑๘	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมปรับรูปแบบการทำงานให้เหมาะสมกับลักษณะงาน	☐	☐	☐	☐	☐
๑๙	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมรองรับการทำงานทางบัญชีที่หลากหลาย	☐	☐	☐	☐	☐
๒๐	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมปรับเปลี่ยนวิธีการแสดงผลข้อมูลได้ตามความต้องการ	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านที่ ๖ ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๒๑	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมปรับปรุงให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของงานบัญชี	☐	☐	☐	☐	☐
๒๒	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมเพิ่มหรือปรับปรุงฟังก์ชันการทำงานได้	☐	☐	☐	☐	☐
๒๓	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมรองรับการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐
๒๔	ท่านคาดหวังว่าโปรแกรมพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน	☐	☐	☐	☐	☐

ตอนที่ ๓ การรับรู้ประสิทธิภาพของโปรแกรมหลังเรียนและฝึกปฏิบัติ

คำชี้แจง: จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ให้คะแนน ๕ = มากที่สุด, ๔ = มาก, ๓ = ปานกลาง, ๒ = น้อย, ๑ = น้อยที่สุด

ด้านที่ ๑ ความถี่ในการรายงานผล

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๑	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการบริหารจัดการรายงานทางบัญชีได้อย่างรวดเร็ว	☐	☐	☐	☐	☐
๒	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการแสดงผลข้อมูลทางบัญชีได้ทันต่อความต้องการ	☐	☐	☐	☐	☐
๓	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการเรียกดูรายงานทางบัญชีได้ตามต้องการ	☐	☐	☐	☐	☐
๔	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการปรับช่วงเวลาในการออกรายงานได้	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านที่ ๒ ความสามารถในการพยากรณ์

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๕	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการนำข้อมูลทางบัญชีมาใช้ประกอบการคาดการณ์ได้	☐	☐	☐	☐	☐
๖	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการช่วยวิเคราะห์แนวโน้มของข้อมูลทางบัญชีได้	☐	☐	☐	☐	☐
๗	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการแสดงข้อมูลที่ช่วยในการวางแผนทางการเงินและบัญชี	☐	☐	☐	☐	☐
๘	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการสนับสนุนการคาดการณ์ผลการดำเนินงานได้	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านที่ ๓ การเสนอแนวทางการตัดสินใจ

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๙	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ	☐	☐	☐	☐	☐
๑๐	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่เข้าใจง่าย	☐	☐	☐	☐	☐
๑๑	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการสามารถวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชีได้สะดวกขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐
๑๒	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการสนับสนุนการตัดสินใจเกี่ยวกับงานบัญชีได้	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านที่ ๔ การรับข้อมูลอัตโนมัติ

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๑๓	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการรับข้อมูลเข้าสู่ระบบได้อย่างสะดวก	☐	☐	☐	☐	☐
๑๔	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการนำเข้าสู่ข้อมูลจากแหล่งอื่นได้	☐	☐	☐	☐	☐
๑๕	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการป้อนข้อมูลซ้ำซ้อน	☐	☐	☐	☐	☐
๑๖	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการตรวจสอบข้อมูลที่นำเข้าสู่ระบบได้	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านที่ ๕ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๑๗	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการใช้งานได้ง่ายและสะดวก	☐	☐	☐	☐	☐
๑๘	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานให้เหมาะสมกับลักษณะงาน	☐	☐	☐	☐	☐
๑๙	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการรองรับการทำงานทางบัญชีที่หลากหลาย	☐	☐	☐	☐	☐
๒๐	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการปรับเปลี่ยนวิธีการแสดงผลข้อมูลได้ตามความต้องการ	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านที่ ๖ ความยืดหยุ่นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

ข้อ	รายการประเมิน	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๒๑	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการปรับปรุงให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของงานบัญชี	☐	☐	☐	☐	☐
๒๒	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการเพิ่มหรือปรับปรุงฟังก์ชันการทำงานได้	☐	☐	☐	☐	☐
๒๓	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการรองรับการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐
๒๔	จากประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ท่านรับรู้ว่าการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน	☐	☐	☐	☐	☐

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย	ระดับ
๔.๕๐-๕.๐๐	มากที่สุด
๓.๕๐-๔.๔๙	มาก
๒.๕๐-๓.๔๙	ปานกลาง
๑.๕๐-๒.๔๙	น้อย
๑.๐๐-๑.๔๙	น้อยที่สุด

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

บรรณานุกรม

- ปิยะรัตน์ โพธิ์น้อย. (๒๕๕๖). *ความคาดหวังต่อประสิทธิภาพโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีของพนักงานบัญชี กรณีศึกษาสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จ.พระนครศรีอยุธยา*. งานวิจัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (๒๕๖๗). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๖๗*. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. (๒๕๖๕). *การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. วารสารร่มยุงทอง.
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม. (ม.ป.ป.). *โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี*. คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- Thai-Journal Online. (๒๕๖๙). *คุณลักษณะโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน of พนักงานบัญชี บริษัทในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. Thai-Journal Online.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (๒๕๖๘). *หลักสูตรอาชีวศึกษา: หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*. VEC Data Catalog.
- เอกสารอิเล็กทรอนิกส์**
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (๒๕๖๗). *หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*. สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. [VEC Data Catalog – หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง](#)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. (๒๕๖๕). *การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี*. [บทความวิจัยในวารสารร่มยุงทอง](#)
- Thai-Journal Online. (๒๕๖๙). *คุณลักษณะโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน of พนักงานบัญชี*. [บทความวิจัย ThaiJO](#)